

ความรุนแรงทางเพศ: บทสะท้อนความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ
Sexual Violence: The Reflection of Sexual Inequality

ดร.สุขมา อรุณจิต¹
Sukhuma Aroonjit, Ph.D.²

Abstract

The purpose of this article aims to study the sexual violence from social factors by using social structural theories to describe sexual violence problems. It is found that the characteristic of Thai society is; male-dominated society, and the social structure which causes sexual inequality can be described with three following issues; 1) sexual double standards, 2) sexual inequality in power relations, and 3) social purification in social systems. Some values, beliefs, cultures, and norms have raised sexual violence problems. Ignorance to sexual violence situation means to neglect providing assistance to the victims and to allow the offenders to commit sexual violence easily and repeatedly. In Thai society, women often encounter structural violence. Sexual violence is what reflects social disorders; i.e. the inequality between men and women in social structure. However, the suggested solution to solve sexual violence problems to the point is to solve at social structure by changing some values, beliefs, and cultures reinforcing sexual violence problems, and such action must be supported by all sectors in the society.

Keywords: Sexual Violence, Sexual Inequality, Social Structure

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเกิดความรุนแรงทางเพศจากปัจจัยทางด้านสังคม โดยใช้ทฤษฎีเกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคมมาอธิบายปัญหาความรุนแรงทางเพศ พบว่า สังคมไทยมีลักษณะสังคมแบบชายเป็นใหญ่ โครงสร้างทางสังคมที่สร้างความไม่เสมอภาคระหว่างเพศอธิบายด้วย 3 ประเด็น ประเด็นแรกคือ มาตรฐานเชิงซ้อนในวัฒนธรรมทางเพศ ประเด็นที่สองคือ สัมพันธภาพเชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศและประเด็นที่สามคือ กระบวนการขัดเกลาทางเพศ ในระบบสังคม ค่านิยม ความเชื่อ วัฒนธรรม บรรทัดฐานบางอย่างได้บ่มเพาะปัญหาความรุนแรงทางเพศ การนิ่งเฉยเพิกเฉยกับสถานการณ์ความรุนแรงทางเพศเท่ากับเป็นการปิดโอกาสในการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำ และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้กระทำผิดได้กระทำความรุนแรงทางเพศในลักษณะที่ผิดซ้ำซ้อนได้ง่าย ในสังคมไทยผู้หญิงจึงมักเผชิญความรุนแรงเชิงโครงสร้างเพียงฝ่ายเดียว ความรุนแรงทางเพศจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความผิดปกติของสังคมคือ ความไม่เสมอภาคระหว่างผู้ชายและผู้หญิงในโครงสร้างทางสังคม ส่วนข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาความรุนแรงทางเพศให้ตรงจุดนั้นคือ การแก้ที่โครงสร้างทางสังคมด้วยการปรับเปลี่ยนค่านิยม ความเชื่อ วัฒนธรรมบางอย่างที่หนุนเสริมให้เกิดปัญหาความรุนแรงทางเพศ ซึ่งต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในสังคม

คำสำคัญ: ความรุนแรงทางเพศ, ความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ, โครงสร้างทางสังคม

¹ อาจารย์ประจำ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

² Lecturer, Faculty of Social Administration, Thammasat University, Thailand

E-mail: akee_ky@hotmail.com

บทนำ

ความรุนแรงทางเพศเป็นปัญหาสังคมที่ส่งผลกระทบต่อร้ายแรง จากสถิติทั่วโลกระบุว่าผู้ถูกระทำรุนแรงทางเพศเกือบทั้งหมดคือผู้หญิง ส่วนผู้กระทำเป็นผู้ชาย (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2552) สำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) เผยตัวเลขสถิติว่า ในแต่ละวันมีผู้หญิงต้องเสียชีวิตไปโดยเฉลี่ย 137 คนทั่วโลก เหตุเพราะถูกคนรักหรือคนในครอบครัวสังหาร โดยภูมิภาคเอเชียมีเหตุฆาตกรรมในลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้นเป็นจำนวนสูงที่สุดของโลก (สำนักข่าวบีบีซี, 2561)

ในประเทศไทยพบว่าทุกวันนี้มีเหตุการณ์ความรุนแรงทางเพศเกิดขึ้นกับเด็กและสตรีไม่น้อยกว่า 7 คนต่อวัน (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2561) ถึงแม้สถิติที่เข้าแจ้งความกับตำรวจจะสูงแล้ว แต่ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็ยังระบุว่าความรุนแรงทางเพศในไทยไม่ได้มีการรายงานไว้เป็นจำนวนมาก (Under report) เพราะเหยื่อไม่กล้าแจ้งความ อับอาย เกรงจะเสียเกียรติ ชื่อเสียง อันเกิดจากบริบททางสังคม วัฒนธรรมของสังคมไทย (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2561) แสดงให้เห็นว่าปัญหาความรุนแรงทางเพศในประเทศไทยมีระดับความรุนแรงกว่าสถิติที่ปรากฏ

เป็นที่น่าสังเกตว่าความรุนแรงทางเพศในสังคมไทยมีสถิติที่สูง ส่วนหนึ่งถูกเปิดเผยและอีกจำนวนไม่น้อยที่ถูกซ่อนเร้นไม่ปรากฏเป็นหลักฐาน ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งน่าจะเกิดขึ้นจากปัจจัยทางด้านสังคมที่มีผลต่อการตัดสินใจแจ้งความหรือปกปิด เก็บงำเหตุการณ์เลวร้ายไว้กับตัว จึงเป็นที่น่าสนใจว่าปัจจัยทางด้านสังคมเกี่ยวข้องอย่างไรบ้างกับความรุนแรงทางเพศในสังคมไทย โดยนำแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างทางสังคมมาใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าว

เหตุปัจจัยทางด้านสังคมกับการเกิดความรุนแรงทางเพศ

ในส่วนของการนำเสนอเหตุปัจจัยทางด้านสังคมกับการเกิดความรุนแรงทางเพศในส่วนแรกเป็นการนำเสนอการให้ความหมายของความรุนแรงทางเพศเพื่อสร้างความเข้าใจพื้นฐาน ต่อด้วยเรื่องปัจจัยด้านสังคมกับความรุนแรงทางเพศที่นำเสนอการศึกษาความรุนแรงทางเพศและการนำแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างทางสังคมมาใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาอันเกิดมาจากโครงสร้างทางสังคมที่ก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ

1. ความหมายของความรุนแรงทางเพศ

ความรุนแรงทางเพศ เป็นพฤติกรรมทางเพศที่กระทำต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง โดยบุคคลนั้นไม่ยินยอม โดยรูปแบบความรุนแรงมีหลากหลายตั้งแต่ การใช้วาจาข่มขู่โดยไม่มีการสัมผัส การตามตื้อ โทรศัพท์ลามก การอวดอวัยวะเพศ กระทำความสำเร็จความใคร่ รวมถึงการแสดงภาพโป๊ สื่อลามก และการข่มขืนทางเพศโดยการสัมผัสจนถึงความพยายามที่จะข่มขืนและการข่มขืน (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2552)

กล่าวโดยสรุปแล้วความรุนแรงทางเพศจึงหมายถึงพฤติกรรมทางเพศหรือการกระทำทางเพศที่ฝ่ายหนึ่งได้กระทำกับอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่ได้เกิดขึ้นจากการยินยอมพร้อมใจ ความรุนแรงทางเพศที่มีระดับรุนแรงที่สุดนั่นคือการข่มขืน

2. เหตุปัจจัยด้านสังคมกับความรุนแรงทางเพศ

การศึกษาถึงสาเหตุของความรุนแรงทางเพศ เริ่มมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 โดยมี Lomboso, Garotolo และ Ferri ซึ่งอยู่ในสำนักปฏิฐานนิยมเชื่อว่าปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความรุนแรงทางเพศคือ ด้านกายภาพ จิตวิทยา เศรษฐกิจ สังคม เป็นปัจจัยบีบคั้นให้คนกระทำผิด ต่อมา Durkheim นักสังคมวิทยาได้ให้ความสนใจต่อการกระทำผิดทางเพศในแง่มุมมองของสังคมวิทยา ส่วน Freud นักจิตวิทยาได้ใช้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์อธิบายถึงสาเหตุการเกิดความรุนแรงทางเพศ (สุดสวงน สุธีสร, 2546) โดยสรุปแล้วการศึกษาเพิ่มเติมของนักวิชาการแขนงต่างๆ ทำให้ในศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา บ่งชี้สาเหตุการเกิดความรุนแรงทางเพศว่าเกิดจากสาเหตุ 3 ประการ อันได้แก่ สาเหตุทางสังคม สาเหตุทางกายภาพ และสาเหตุทางจิตใจ

การศึกษาครั้งนี้มุ่งพิจารณาเฉพาะสาเหตุปัจจัยทางด้านสังคม เนื่องจากการทบทวนวรรณกรรมจำนวนมากพบว่า แท้จริงแล้วการเกิดเหตุความรุนแรงทางเพศไม่ได้เกิดขึ้นจากผู้กระทำและผู้ถูกกระทำเพียงอย่างเดียว แต่สาเหตุที่แท้จริงเกิดจากบริบทแวดล้อมทางสังคมที่เคลือบแฝงในโครงสร้างทางสังคมอันก่อให้เกิดเหตุดังกล่าว ซึ่งแต่ละสังคมย่อมมีความแตกต่างกันออกไป ในผลงานการวิจัยหรือผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องในประเด็นนี้ ผู้ศึกษาหลายคนมักจะมองข้ามการวิเคราะห์ปัจจัยสาเหตุด้านสังคม ทำให้ขาดองค์ความรู้มิติทางด้านสังคมอันเป็นรากเหง้าของปัญหาความรุนแรงทางเพศ

จะเห็นได้ว่าปัจจุบันสังคมไทยได้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากอดีตในแง่สังคมวิทยา อาทิเช่น ความเชื่อ ค่านิยม พฤติกรรมของคนในสังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศได้เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว แต่บรรทัดฐานของสังคมหลายอย่าง ยังคงไม่เปลี่ยนแปลง ยกตัวอย่างเช่น สังคมทั่วไปเปลี่ยนแปลงค่านิยมจากการกดขี่ทางเพศสู่การเคารพสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคทางเพศระหว่างชายหญิง แต่ปัจจุบันสังคมไทยยังคงยึดติดในบทบาท หน้าที่ ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงแบบเดิมๆ สื่อต่างๆ ยังคงนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร ความบันเทิงในลักษณะกดขี่ผู้หญิง ผู้คนในสังคมยังคงยกย่องอำนาจผู้ชายเป็นใหญ่ ในขณะที่เดียวกันก็กดทับและมีอคติต่อผู้หญิง เรื่องเพศของสังคมไทยจึงมีลักษณะมาตรฐานเชิงซ้อน (Double standard) ที่ลำเอียงเข้าข้างผู้ชายแทบทุกกรณี รวมไปถึงกรณีปัญหาความรุนแรงทางเพศที่ส่วนใหญ่ผู้กระทำคือผู้ชาย ในขณะที่ผู้หญิงเป็นผู้ถูกกระทำ ที่จริงแล้วผู้หญิงควรเป็นฝ่ายที่ได้รับการช่วยเหลือและได้รับเห็นใจจากสังคมในฐานะเป็นผู้เสียหายที่ได้รับผลกระทบ แต่ในทางกลับกันเป็นที่น่าแปลกใจว่าในหลายกรณีสังคมกลับซ้ำเติมและตั้งข้อสงสัยในตัวผู้หญิงว่าเป็นต้นเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหานี้เอง

การอธิบายเหตุปัจจัยทางสังคมต่อการเกิดความรุนแรงทางเพศด้วยทฤษฎีเกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคม (Social Structural Theories) ด้วยตัวอย่างผลงานของ Lippa ที่ได้ศึกษาความแตกต่างทางเพศในสังคมของผู้คนจำนวน 53 ประเทศ โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างทางสังคมและแนวคิดทางชีววิทยาพบว่า ทั้งปัจจัยทางชีวภาพและปัจจัยโครงสร้างทางสังคมที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้คนในแต่ละสังคมมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก (Lippa, 2009) ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างทางสังคมแต่ละสังคมที่แตกต่างกันทำให้พฤติกรรมของคนในสังคมมีความแตกต่างกันออกไป เนื่องจากโครงสร้างทางสังคมแต่ละสังคมได้กำหนดระเบียบ บรรทัดฐาน วัฒนธรรม ฯลฯ ให้สมาชิกประพฤติปฏิบัติตามเพื่อควบคุมสมาชิกและสังคม ทั้งยังกำหนดสถานภาพและบทบาทของผู้คนเพื่อทำหน้าที่ต่างๆ ได้ แต่ในขณะที่ระบบโครงสร้างทางสังคมหนึ่งๆ อาจทำให้สิ่งที่กำหนดสร้างในลักษณะวาทกรรมของค่านิยม ความเชื่อ วัฒนธรรม บรรทัดฐานของสังคมบางกลายเป็นสิ่งที่สร้างปัญหา ทำร้ายสมาชิก เบียดขับผู้ที่ยืนหยัด อ่อนแอเชิงอำนาจในสังคม ให้ได้รับความทุกข์ร้อน ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรม อันแสดงถึงสังคมที่ไร้ความเสมอภาค ซึ่งความเสมอภาคนั้นคือ ความเท่าเทียมกันในสิ่งที่มนุษย์ควรจะมีควรจะได้อย่างเท่าเทียมกัน สร้างความยุติธรรมให้เกิดแก่ทุกฝ่ายมากที่สุด โดยไม่แบ่งแยกสถานภาพทางเพศ สังคม เศรษฐกิจ ฯลฯ การเกิดความรุนแรงทางเพศในสังคมจึงเป็นบทสะท้อนให้เห็นถึงระบบโครงสร้างทางสังคมที่ไม่เสมอภาคระหว่างเพศที่แฝงตัวอยู่ในระบบสังคมนั่นเอง

นอกจากนี้ทฤษฎีในกลุ่มแนวคิดโครงสร้างการหน้าที่ที่มีประเด็นน่าสนใจคือทฤษฎีของเมอร์ตันสามารถนำมาใช้อธิบายการเกิดความรุนแรงทางเพศได้ ดังในกรณีการกระทำความรุนแรงต่อผู้หญิงโดยผู้ชาย เช่น กรณีการข่มขืนกระทำชำเรา หากอธิบายด้วยทฤษฎีของเมอร์ตัน (Joseph, Julian, Kornblum, & William, 1983) ที่กล่าวไว้ใน Merton is Theory of Anomie นั้นกล่าวถึงการติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างต่างเพศ โดยให้ข้อสังเกตว่าที่ใดที่มีการให้ค่าแก่เพศทั้งสองเพศแตกต่างกันมาก ที่นั่นจะมีอัตราการถูกข่มขืนที่สูง ถ้าหากสังคมใดส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียมทางเพศกันมากขึ้นเท่าใด อัตราการข่มขืนในสังคมนั้นย่อมจะลดลงเท่านั้น ฉะนั้นความรุนแรงทางเพศ จึงไม่ได้สะท้อนเพียงสถานการณ์ปัญหาความรุนแรง แต่กลับสะท้อนลึกกลงไปถึงปัญหาระดับโครงสร้างของสังคมโดยเฉพาะประเด็นความไม่เท่าเทียมทางเพศ ยิ่งสังคมใดมีความไม่เท่าเทียมกันสูงที่นั่นย่อมเกิดความรุนแรงทางเพศได้สูงมากเช่นกัน

2.1 โครงสร้างทางสังคมกับความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ

การอธิบายถึงสาเหตุหรือที่มาของความไม่เสมอภาคทางเพศ มักมีอคติรากฐานมาจากสังคมตะวันตกซึ่งมีระบบสังคมเป็นปิตาธิปไตย ปัญหาทางเพศสภาวะ ทั้งการเลือกปฏิบัติระหว่างชายหญิง สิทธิศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของชายและหญิง บทบาททางเพศ ฯลฯ สำหรับระบบโครงสร้างทางสังคมของไทย มีส่วนที่ก่อให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียม ความไม่เสมอภาคทางเพศแฝงอยู่ในเช่นกัน ในที่นี้ผู้ศึกษาได้หยิบยกมานำเสนอไว้เพียง 3 ประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องกันระหว่างโครงสร้างทางสังคมกับความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ อันประกอบด้วย ประเด็นมาตรฐานเชิงซ้อนในวัฒนธรรมทางเพศ ประเด็นสัมพันธภาพเชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียม และประเด็นกระบวนการขัดเกลาทางเพศในสังคม

ประเด็นมาตรฐานเชิงซ้อนในวัฒนธรรมทางเพศ (Sexual Double Standards)

หากอธิบายความรุนแรงทางเพศจากปัจจัยทางสังคมด้วยทฤษฎีวิวัฒนาการ (Culture Theories) จะเห็นว่าวัฒนธรรมที่แวดล้อมเหตุการณ์เป็นสาเหตุของความรุนแรงทางเพศมากกว่าตัวบุคคลหรือสังคม เปรียบเสมือนความล้มเหลวทางวัฒนธรรมในการควบคุมพลังด้านลบในตัวบุคคล (Freudian Cultural Approach) (Larson, 1983; Linn, 1991; Myers, 1992; cited in Lee et al., 1996) แสดงให้เห็นว่าทฤษฎีวิวัฒนาการนั้นได้อธิบายต้นเหตุของความรุนแรงทางเพศว่ามีปัจจัยด้านสังคมทางวัฒนธรรมเป็นสำคัญ สังคมด้านวัฒนธรรมจะเป็นตัวกำหนดบทบาท หน้าที่ พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของบุคคลในสังคมนั้นๆ ไว้ สังคมจะมีกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้การขัดเกลาทางเพศในสังคม (Sexual Socialization) ทำหน้าที่อยู่ตลอดเวลา มีทั้งการสืบทอดวัฒนธรรมเดิมและการรับวัฒนธรรมใหม่ ทั้งนี้ความเป็นชาย (Masculine) และความเป็นหญิง (Feminine) ในแต่ละสังคมก็จะกำหนดความหมายที่มีความเฉพาะในโครงสร้างทางสังคม อันจะชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่แตกต่างกัน

ระบบสังคมที่ยกย่องชื่นชมเพศชายมากกว่าหญิง (Systemic Male Preference) ทำให้หญิงต้องอยู่ในสถานะที่ด้อยกว่าไม่ว่าจะอยู่ในฐานะของลูกหรือภรรยา การมองเพศหญิงว่าเป็นเพศที่อ่อนแอและเป็นเครื่องบำบัดความใคร่ของเพศชาย ล้วนแล้วแต่นำมาซึ่งความรุนแรงทางเพศ (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2550) การเลือกปฏิบัติที่เข้าข้างเพศหนึ่ง อคติ กีดกันอีกเพศหนึ่งนี้เองที่เรียกว่า “มาตรฐานเชิงซ้อนในวัฒนธรรมทางเพศ (Sexual Double Standards)” มาตรฐานเชิงซ้อนทางเพศนั้นได้ปลูกฝังควบคุมเรื่องเพศกับผู้หญิง แต่กลับส่งเสริมให้ผู้ชายได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ทางเพศอย่างอิสระเสรี ทำให้เกิดอคติ การตีตราและเกิดการตั้งคำถามกับผู้หญิงทุกครั้งเมื่อเกิดประเด็นปัญหาเกี่ยวกับเพศอยู่เสมอ

สถานการณ์ที่เกิดขึ้นนี้อธิบายได้ด้วยประสบการณ์ของทุกคนมักจะคุ้นเคย ครอบครั้ว สถานศึกษามักจะปลูกฝังในลักษณะที่ว่า ผู้หญิงต้องรักษาพรหมจรรย์จนถึงวันแต่งงาน เมื่อแต่งงานผู้หญิงจะต้องมีหน้าที่เป็นภรรยาและเป็นมารดาที่ดี ส่วนผู้ชายสามารถหาประสบการณ์ทางเพศได้ก่อนแต่งงาน ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้ชายสังคมนั้นไม่รับผิดชอบต่อเพศสัมพันธ์จากการปลูกฝังค่านิยมดังกล่าว นอกจากนี้หน้าที่หลักของผู้ชายคือต้องทำงานนอกบ้านและหาเลี้ยงครอบครัว ปลูกฝังความเชื่อว่าผู้ชายมีบทบาทเป็นผู้นำครอบครัว ดูแลสมาชิกทุกคนในบ้าน ในทำนองที่ว่าผู้ชายใหญ่กว่าผู้หญิง ทำให้ผู้ชายต่างก็รับรู้บทบาทของตนเองถึงการเป็นผู้ควบคุมดูแลผู้หญิงและสมาชิกในครอบครัว

ดังนั้นเพศชายและเพศหญิงในสังคมต่างก็ถูกบริบททางสังคมและวัฒนธรรมครอบงำ ขัดเกลาให้แสดงบทบาททางเพศ (Sexual Roles) ที่แตกต่างกัน มักแสดงออกมาในลักษณะที่ผู้หญิงจะเป็นฝ่ายเสียเปรียบและต่ำต้อยกว่า ส่วนผู้ชายจะเป็นผู้นำและได้เปรียบมากกว่า วัฒนธรรมทางเพศเหล่านี้ย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่อผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ในลักษณะที่สังคมเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงและลดทอนคุณค่าของความเป็นผู้หญิง ขัดเกลาให้ผู้ชายทำร้ายทางเพศต่อผู้หญิงได้โดยชอบธรรมในหลายกรณี โดยคนในสังคมไม่ได้มองว่าเป็นเรื่องผิดปกติ

ประเด็นสัมพันธภาพเชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างเพศในแนวคิดของ Catherine (Cited in Groth, Nicholas, Jean, & Birnbaum, 1981) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง โดยได้อธิบายว่าการควบคุมเพศหญิงมีขึ้นมาพร้อมๆ กับการ

เปลี่ยนแปลงของระบบสืบสายโลหิตแบบมารดาเป็นใหญ่ (Matriarchy) ไปสู่ระบบบิดาเป็นใหญ่ (Patriarchy) ซึ่งมีความเชื่อพื้นฐานว่าผู้หญิงมีความด้อยกว่าและเป็นสัญลักษณ์ของการมีอำนาจของผู้ชาย ทั้งนี้ความรุนแรงทางเพศเป็นภาพสะท้อนถึงสังคมที่มีความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเพศที่ไม่เท่าเทียมกัน ฝ่ายชายอยู่ในฐานะที่เหนือกว่าและครอบงำฝ่ายหญิงนั่นเอง

ทฤษฎีความขัดแย้งทางสังคม (Conflict Theory) มองเรื่องเพศในประเด็นที่ว่าเป็นเรื่องของกำลัง อำนาจ ความไม่เท่าเทียมกัน และการให้ความสำคัญแก่เพศหนึ่งมากกว่าอีกเพศหนึ่ง อำนาจในการควบคุมเรื่องเพศอยู่ในมือของกลุ่มที่มีอำนาจเหนือกว่าจะเป็นผู้กำหนดกลุ่มที่มีอำนาจต่ำกว่า โดยในสังคมชายเป็นใหญ่เพศชายจะใช้อำนาจในการจำกัดเรื่องเพศของเพศหญิงไว้ ขณะที่เพศชายมีอิสระเสรีในการแสดงออกทางเพศมากกว่าเพศหญิงโดยอ้างความชอบธรรมเรื่องความอ่อนแอ ทั้งเสรีและความปลอดภัยของผู้หญิง (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2550) เป็นที่มาของการทำให้ผู้ชายถือครองอำนาจในการควบคุมผู้หญิง

นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีที่สามารถอธิบายเกี่ยวกับอำนาจที่แตกต่างกันในเรื่องเพศคือทฤษฎีการใช้อำนาจในทางที่ผิด (Abuse of Power Theory) โดยทฤษฎีนี้เชื่อว่าความรุนแรงทางเพศเกิดจากการใช้อำนาจที่เหนือกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง ผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่ามีแนวโน้มเป็นผู้กระทำผู้ที่มีอำนาจต่ำกว่า (Kanter, 1977 cited in Lee, Robert, Eleanor, & Xianglei, 1996) ดังนั้นแล้วค่านิยมทางสังคมแบบชายเป็นใหญ่เป็นแบบแผนปฏิบัติที่มีและใช้อำนาจที่อยู่เบื้องหลังบทบาทความเป็นชายกระทำต่อผู้หญิงอย่างไม่เท่าเทียมกัน (ชญญาพัชญ์ ตรังคิณานธิธิดา และอาภาศิริ วุวรรณานนท์, 2561) ค่านิยมในระบบสังคมดังกล่าวนี้จึงเป็นช่องทางให้ผู้ชายใช้อำนาจกดขี่ ข่มเหงผู้หญิงผู้ที่มีพลังอำนาจต่ำกว่า ออกมาในหลายรูปแบบทั้งในรูปแบบของความรุนแรงทางเพศ การคุกคามทางเพศและอาชญากรรมทางเพศ เป็นต้น

ฉะนั้นแล้ว ส่วนหนึ่งของความรุนแรงทางเพศจึงมีรากเหง้าของปัญหาจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเพศเป็นความสัมพันธ์ที่ผู้กระทำรู้สึกว่ามีอำนาจเหนือกว่าผู้ถูกกระทำซึ่งแทบทั้งหมดเป็นผู้หญิง จากสถานการณ์ปัญหาความรุนแรงทางเพศในหลายกรณีผู้หญิงมักไม่กล้าขัดขืน เพราะตกอยู่ในการควบคุม การมีอำนาจเหนือ ทำให้ต้องจำยอม ความเชื่อเรื่องบทบาทของผู้หญิงตลอดจนการถูกบังคับข่มขู่ด้วยเงื่อนไขเชิงอำนาจในเรื่องอื่นๆ ความรุนแรงทางเพศอาจไม่ได้หมายความถึงการต่อสู้ ขัดขืน จนเกิดร่องรอยการบาดเจ็บเพียงอย่างเดียว แต่ยังหมายรวมถึงการใช้อำนาจที่ไม่เท่ากัน มากระทำต่อกัน (กฤตยา อาชวนิจกุล และพิริสรา แซกวย, 2551) รวมไปถึงงานกรณีเกี่ยวกับการเกิดความรุนแรงทางเพศ เช่น การที่สามีข่มขืนภรรยา หรือการที่ผู้ชายข่มขืนแฟนของตนเอง ถือเป็นอุบัติการณ์หนึ่งซึ่งแสดงถึงการใช้อำนาจที่เหนือกว่าบังคับขืนใจอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่ปัญหาส่วนตัวหากแต่เป็นปัญหาสังคมที่สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคม

ประเด็นกระบวนการขัดเกลาทางเพศในสังคม (Sexual Socialization)

สมาชิกในสังคมทุกคนล้วนแล้วแต่ผ่านกระบวนการขัดเกลาจากสังคมทั้งสิ้น การขัดเกลาทางสังคม (Socialization) คือหลักที่ใช้ในการปฏิบัติ เพื่อมนุษย์จะได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนของกลุ่ม การขัดเกลาทางสังคมมีความสำคัญมาก เพราะจะมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล (สุพิศรา สุภาพ อ่างถึงใน จอมญาติา ชื่นประจักษ์กุล, 2548) กระบวนการขัดเกลาทางสังคม เกิดขึ้นมาตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา สื่อมวลชน ฯลฯ ในการให้ค่า “ความเป็นหญิง” และ “ความเป็นชาย” เริ่มต้นตั้งแต่ทุกคนคลอดออกมาเป็นทารก เพศถูกแบ่งแยกออกเป็น 2 เพศอย่างชัดเจนคือ “เด็กผู้หญิง” และ “เด็กผู้ชาย” ด้วยกระบวนการแบ่งแยกเพศที่ชัดเจนนี้เอง ทำให้สังคมที่ยอมรับเฉพาะผู้ที่มีเพศตามเพศสภาพโดยกำเนิดเพียงเท่านั้น อันเป็นที่มาของรากเหง้าการกีดกันเพศทางเลือกอื่นๆ อีกด้วย หลังจากมีกระบวนการแบ่งแยกเพศแล้ว สังคมก็จะเริ่มคาดหวังและขัดเกลาเด็กทั้งในด้านบทบาท (Gender roles) หน้าที่ สถานภาพ ตามเพศกำเนิดของบุคคล ในระบบที่ผู้ชายเป็นใหญ่ เด็กผู้หญิงจะถูกปั้นแต่ง ขัดเกลา สร้างภาพให้มีลักษณะของการอ่อนแอ อ่อนไหว อ่อนหวาน ไม่สามารถป้องกันตนเองและผู้อื่นได้ ส่วนเด็กผู้ชายจะต้องเป็นฝ่ายที่เข้มแข็ง แข็งแกร่ง มั่นคง สามารถช่วยเหลือดูแลผู้อื่นได้ดี เมื่อเข้าสู่ระบบโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาในระดับต่างๆ ก็ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องเพศ โดยเฉพาะเพศชายที่ต้องมีความอดทน ปกป้องผู้หญิงที่

อ่อนแอกว่า ยิ่งเป็นการบ่มเพาะอำนาจของผู้ชายอย่างเปิดเผยและเป็นทางการ (Structure Approach) (Larson, 1983; Linn, 1991; Myers, 1992; cited in Lee, Robert, Eleanor, and Xianglei, 1996) ในระบบสังคมอย่างแยกชาย หญิงจนสมาชิกในสังคมเข้าสู่วัยแรงงาน ระบบการทำงานก็ถูกจัดวางด้วยความไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายหญิง ทั้งในด้านพฤติกรรมและการแสดงอารมณ์ความรู้สึก ปรากฏออกมาในรูปแบบต่างๆ ทั้งในด้านตำแหน่งงาน ประเภทงาน หน้าที่การงาน ฯลฯ เช่น ตำแหน่งผู้บริหารแทบทุกหน่วยงานส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย ลูกจ้างผู้หญิงถูกนายจ้างหรือเพื่อนร่วมงานคุกคามทางเพศในที่ทำงาน เป็นต้น

กระบวนการขัดเกลาทางสังคมนี้จะอยู่ในชีวิตประจำวันเกิดขึ้นโดยสมาชิกในสังคมไม่รู้ตัว สำหรับผู้หญิงได้เรียนรู้ที่จะเป็นผู้ต่ำต้อยกว่า อ่อนโยน ไม่แสดงการโต้แย้ง ยอมปฏิบัติตาม ถ่อมตนในฐานะที่มีอำนาจน้อยกว่าผู้ชายไปโดยปริยาย จนกลายเป็นค่านิยม บรรทัดฐานของสังคม ผ่านกระบวนการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นในสังคม การสั่งสมถ่ายทอดขัดเกลาเหล่านี้เป็นระยะเวลาอันยาวนานจนกลายเป็นความเชื่อนี้ มีผลทำให้เกิดความรุนแรงทางเพศเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าเป็นวงจรปัญหาสังคมที่ยากจะแก้ไข เช่น เมื่อผู้หญิงถูกข่มขืน สังคมมักจะเชื่อว่าผู้หญิงคนนั้นมีความสุขจากการถูกข่มขืน หากผู้หญิงคนนั้นแต่งกายไม่เรียบร้อยก็มักจะถูกตีตราว่าเป็นฝ่ายแต่งกายยั่วอารมณ์ให้ทำผู้ชายก่อนจึงสมควรแล้วที่จะถูกข่มขืน เป็นต้น เมื่อสังคมออกแบบโครงสร้างทางสังคมมาเช่นนี้ สังคมก็จะมีอคติทางเพศ เลือกปฏิบัติและมีความลำเอียง เมื่อเกิดเหตุการณ์ร้ายๆ ขึ้นกับผู้หญิง สิ่งแรกที่สังคมจะพิจารณา ไม่ได้มองว่าเหตุการณ์นั้นขัดต่อ “หลักสิทธิมนุษยชน” และ “ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์” หรือไม่ เพียงใด แต่สังคมกลับมุ่งพิจารณาจับจ้องผู้หญิงที่โดนกระทำว่าผู้หญิงคนนั้นมีลักษณะตามที่สังคมได้ให้นิยามคำว่า “ผู้หญิงที่ดี” เอาไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด และหากผู้หญิงที่โดนกระทำมีคุณสมบัติไม่ครบตามลักษณะของคำว่า “ผู้หญิงที่ดี” ตามที่สังคมได้กำหนดเอาไว้ คนในสังคมส่วนใหญ่ก็พร้อมที่จะตำหนิตายิน ต่อว่า รังเกียจ และตีตราผู้หญิงที่ถูกกระทำด้วยอคติความลำเอียงว่าด้วยเรื่องเพศ แทนที่จะเห็นใจหรือให้ความช่วยเหลือในฐานะของผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

ทั้ง 3 ประเด็นข้างต้นได้สะท้อนให้เห็นว่าปัจจุบันความรุนแรงทางเพศเป็นเรื่องที่ผู้หญิงต้องเผชิญภายใต้ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง (Structural violence) ของสังคม เพราะสถานภาพและบทบาทจะอยู่ในระบบสังคมที่มีปัญหาเรื่องปฏิสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกันทางเพศ อันทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในตำแหน่งที่แตกต่างกัน (สฤชดี สืบพงษ์ศิริ, 2561) ระบบโครงสร้างสังคมที่ชายเป็นใหญ่ แฝงไปด้วยความสัมพันธ์เชิงอำนาจของหญิงและชายที่ไม่เท่าเทียมกัน อันมีส่วนสนับสนุนให้เกิดความรุนแรงทางเพศขึ้น ดังนั้นความรุนแรงทางเพศจึงไม่ได้เป็นเพียงเหตุการณ์ปัญหาเท่านั้น หากแต่เบียดเบียนแล้วยังเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงความผิดปกติของสังคมคือ ความไม่เท่าเทียมในความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเพศชายและเพศหญิงในโครงสร้างของสังคมอีกด้วย

2.2 ความไม่เสมอภาคระหว่างเพศกับปัญหาความรุนแรงทางเพศซ้ำซ้อน

ด้วยกรณีการเกิดเหตุการณ์ปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศนั้น ลักษณะวัฒนธรรมไทยมักตั้งคำถามต่อผู้ถูกกระทำผิดมากกว่าผู้กระทำ (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2552) อยู่เสมอ นั่นเท่ากับเป็นการแสดงถึงความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ ในลักษณะของการตีตรา จับจ้อง ตรวจสอบผู้หญิง ในขณะที่ให้เสรีภาพทางเพศ ยกเว้น ละเว้นการคาดโทษผู้ชาย ทำให้เกิดความรุนแรงทางเพศและยังบ่มเพาะการกระทำผิดซ้ำๆ ของผู้กระทำความผิด เกิดปัญหาความรุนแรงทางเพศซ้ำซ้อน เนื่องจากผู้กระทำไม่เคยได้รับบทเรียนการถูกลงโทษใดๆ ทั้งนี้ผู้ศึกษาจะนำเสนอแง่มุมเชิงสังคมที่มีส่วนสัมพันธ์กับการก่อให้เกิดปัญหาความรุนแรงทางเพศซ้ำซ้อนด้วยการอธิบายผ่านกลุ่มผู้ถูกกระทำกับกลุ่มผู้กระทำดังต่อไปนี้

กลุ่มแรก: กลุ่มผู้ถูกกระทำความรุนแรงทางเพศ

ผู้หญิงถูกกระทำจำนวนไม่น้อย ยอมเก็บงำ ปกปิดเหตุการณ์เลวร้ายไว้กับตนเองมากกว่าเพราะผู้หญิงจะรับรู้และทราบดีว่าการเปิดเผยข้อมูล เรื่องราวการเกิดความรุนแรงทางเพศมีความเสี่ยงที่จะถูกสังคมตั้งคำถาม ตีตราในลักษณะของการเป็นผู้หญิงที่ปฏิบัติตัวไม่ดีมากกว่าการได้รับความเห็นอกเห็นใจ แทนที่สังคมจะกล่าวโทษผู้กระทำผิด ความเชื่อเหล่านี้ส่งผลต่อ

การมองและการทำความเข้าใจพฤติกรรมระหว่างชายและหญิง รวมไปถึงการมองว่าปัญหาความรุนแรงทางเพศมักเกิดจากฝ่ายหญิง เป็นไปในลักษณะของการตำหนิผู้หญิง (สุชีลา ต้นชัยนันท์, 2535) ยกตัวอย่างเช่น ผู้หญิงคงรู้สึกสนุกและมีความสุขกับการถูกกระทำ สาวบริสุทธิ์เท่านั้นที่เป็นเหยื่อ จนทำให้ผู้ถูกกระทำจำนวนมากไม่กล้าแจ้งความ ไม่กล้าเปิดเผยข้อมูลให้ใครทราบ ส่วนหนึ่งที่ผู้หญิงเลือกที่จะปกปิดเรื่องราวเลวร้ายไว้กับตัว จากการศึกษาของ Burgess (1985 อ้างถึงใน ขวัญชัย สันติการภาพ, 2547) ได้ให้เหตุผลเชิงสังคมวิทยาและจิตวิทยาไว้ว่า ผู้หญิงมักกลัวถูกตำหนิว่าเป็นต้นเหตุให้เกิดเรื่องราวที่เกิดขึ้นกลัวถูกต่อต้านจากคนอื่น ๆ เมื่อเรื่องราวถูกเปิดเผย กลัวว่าจะไม่เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเนื่องจากมีประสบการณ์ไม่ดี รวมถึงกลัวการข่มขู่จากผู้กระทำ สอดคล้องกับอภิญญา เวชยชัย (2561) ที่ได้กล่าวว่าผู้หญิงที่ถูกกระทำส่วนใหญ่ไม่กล้าเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม เพราะอายและไม่กล้าเปิดเผย จึงเก็บความทุกข์ไว้เพียงลำพัง ส่งผลกระทบต่อผู้ถูกกระทำทั้งร่างกายและจิตใจ ในขณะที่ผู้กระทำผิดรอดตัว และไม่ได้รับการลงโทษทัณฑ์ใดๆ

นอกจากนี้ ในส่วนของครอบครัวผู้ถูกกระทำก็มีส่วนสำคัญในการปกปิดข้อมูล เนื่องจากครอบครัวของผู้ถูกกระทำมักเกิดความอับอายและกลัวความเสื่อมเสียมากกว่าความต้องการที่จะช่วยเหลือ กลัวว่าหากข่าวแพร่ออกไปอย่างกว้างขวาง คนในชุมชนจะรังเกียจ หากในกรณีที่ผู้กระทำเป็นบุคคลใกล้ชิดที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบิดามารดา ผู้ถูกกระทำเองเลือกที่จะปกปิดเหตุการณ์ความรุนแรงทางเพศที่ตนได้รับ เหตุผลสำคัญอย่างหนึ่ง Burgess (1985 อ้างถึงใน ขวัญชัย สันติการภาพ, 2547) ได้อธิบายการปกปิดข้อมูลนี้ว่า ผู้ถูกกระทำกลัวจะได้รับความเชื่อใจในสิ่งที่ตนบอกเล่า ส่วนอีกกรณีหนึ่งที่ที่น่าสนใจคือการกระทำความรุนแรงทางเพศในชีวิตคู่ของสามีภรรยา ค่านิยมในสังคมไทยมองเรื่องนี้ว่าเป็นปัญหาของสามีภรรยาที่ต้องแก้ไขกันเอง ผู้หญิงจึงมักไม่ปรึกษาปัญหาใคร ฉะนั้นแล้วผู้ถูกกระทำจึงจำเป็นต้องเป็นฝ่ายอดทนกล้ำกลืนรับการกระทำเหล่านั้นอยู่เรื่อยไป (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2552) เหตุปัจจัยเหล่านี้จึงส่งผลให้ความรุนแรงทางเพศเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและคงระดับความรุนแรงแฝงตัวอยู่ในสังคมไทยตลอดมา

กลุ่มที่สอง: กลุ่มผู้กระทำความรุนแรงทางเพศ

ความรุนแรงทางเพศเชิงโครงสร้างของสังคมมีส่วนส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้กระทำผิดมีพฤติกรรมความรุนแรงทางเพศได้อย่างมาก ดังเช่นการศึกษาของ Baker (1997 cited in Turvey & Brent, 2005) เห็นว่าแรงจูงใจในการกระทำ ความรุนแรงทางเพศหรือการข่มขืน (Rapist Motivation) มีความเกี่ยวข้องกับโครงสร้างทางสังคม ประการแรก คือเรื่อง Sex and Lovemaking เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากผู้กระทำผิดมองการมีเพศสัมพันธ์เป็น Lovemaking ซึ่งอาจจะทำให้กลายเป็นการใช้อำนาจไปบังคับ ในเด็กหนุ่มที่ยังขาดประสบการณ์สังคมจะสั่งสอนการใช้อำนาจและความรุนแรงกับผู้หญิง จนนำไปสู่พฤติกรรมการข่มขืนเนื่องจากความสับสนระหว่างการหาประสบการณ์ทางเพศกับการมีความสัมพันธ์ทางเพศ ประการที่สอง คือเรื่อง Sex and Shoplifting มองผู้หญิงเหมือนกับสินค้าที่สามารถจะซื้อไปขายไปได้ พวกเขาจะถูกสอนว่า ความต้องการทางเพศเหมือนกับความหิว ซึ่งผู้หญิงเปรียบเสมือนกับอาหาร ประการที่สามคือ Dividing เป็นการแบ่งแยกที่มีแรงจูงใจของการมองว่าผู้หญิงเป็นทรัพย์สินสมบัติของผู้ชายและการข่มขืนนั้นใช้เพื่อแสดงอำนาจเหนือผู้หญิง ประการที่สี่คือ Power เป็นแรงจูงใจด้านอำนาจ เพื่อต้องการรักษาอำนาจและควบคุม เท่ากับว่าโครงสร้างทางสังคมก่อให้เกิดความรุนแรงทางเพศ และประการสุดท้ายคือ Uniting เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากกลุ่ม โดยใช้การข่มขืนให้เป็นบทพิสูจน์ในบางสิ่งของกลุ่ม

จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจการกระทำความรุนแรงทางเพศของผู้กระทำผิดส่วนหนึ่งยังสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกลุ่มเพื่อนที่ตนเลือกที่จะคบหาและยังเชื่อมโยงเข้ากับระบบโครงสร้างทางสังคมที่ก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคทางเพศ การศึกษาของ Godenzi อธิบายการกระทำผิดทางเพศด้วยทฤษฎีการคบค้าสมาคมที่แตกต่าง (Differential association) สะท้อนให้เห็นถึงรากเหง้าของปัญหาที่มาจากความไม่เสมอภาคทางเพศในสังคม กล่าวคือกระทำผิดทางเพศ ความรุนแรงทางเพศที่ผู้ชายได้กระทำกับคู่นอนนั้น ได้รับอิทธิพลแนวความคิดมาจากเพื่อนในกลุ่ม สาเหตุมาจากแรงกดดันจากเพื่อน (Patriarchal male peer group) ที่มีความคิดในเชิงคดขี่ผู้หญิง การศึกษาของ Bourgois ก็เป็นไปในทิศทางเดียวกันว่าผู้กระทำความรุนแรงมักอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีค่านิยมและความเชื่อในเรื่องชายเป็นใหญ่เป็นประเด็นสำคัญ

ผู้กระทำผิดจำนวนมากที่รู้สึกว่าคุณเองมีอำนาจเหนือกว่าอีกฝ่าย โดยวางใจว่าผู้ถูกระทำจะไม่เปิดเผยเรื่องราวที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้กระทำรู้สึกขมใจ ขะล่าใจและอาจเกิดการกระทำผิดซ้ำในลักษณะเดิมไปเรื่อยๆ ดังการศึกษาของ เอกพจน์ อินทวิวัฒน์ (2542) พบว่าในการกระทำผิดทางเพศนั้นผู้กระทำและผู้ถูกระทำมักจะรู้จักคุ้นเคยหรือมีความสนิทสนมกันดี จึงเกิดความมั่นใจที่จะกระทำความผิด ผู้กระทำผิดคิดว่าผู้หญิงจะไม่กรีดร้อง ไม่กล้าต่อสู้ขัดขืน และเชื่อมั่นว่าตนเองจะรอดพ้นจากความผิดและการถูกจับกุม เพราะคิดว่าผู้ถูกระทำจะไม่กล้าแจ้งความ จึงตัดสินใจเลือกที่จะกระทำความผิด นอกจากนี้หากคนในครอบครัวผู้กระทำผิดรู้แต่ก็นิ่งเฉย ผู้กระทำผิดจะตีความว่าคนในครอบครัวรู้เห็นเป็นใจ ยินยอมและยอมรับพฤติกรรมเหล่านั้นได้ (จักร พันธุ์เพชร, 2548) จึงเกิดการกระทำผิดรุนแรงซ้ำอีกโดยไม่เกรงกลัวว่าจะโดนลงโทษ

จะเห็นได้ว่าการปกปิด เก็บงำเหตุการณ์ความรุนแรงทางเพศของตัวผู้ถูกระทำ การนิ่งเฉย การเพิกเฉยของครอบครัวต่อปัญหาความรุนแรงทางเพศ นับเป็นภัยเงียบที่ร้ายแรงต่อสังคม เนื่องจากการนิ่งเฉย เพิกเฉยต่อปัญหาจะเป็นการปิดโอกาสให้ผู้ถูกระทำหรือผู้ด้อยอำนาจร้องขอความช่วยเหลือ อีกทั้งการนิ่งเฉยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้กระทำความรุนแรงได้กระทำความรุนแรงต่อไป เท่ากับเป็นการส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดความรุนแรงทางเพศที่ซ้ำซ้อน บ่มเพาะรากเหง้าของปัญหาความรุนแรงทางเพศอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

3. ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาความรุนแรงทางเพศ

การแก้ไขปัญหาคือตรงจุดในเรื่องความรุนแรงทางเพศ นั่นคือการแก้ที่วัฒนธรรมทางเพศในโครงสร้างของสังคม ควรมีการปรับทัศนคติของสังคมที่ไม่นิ่งเฉยหรือไม่เพิกเฉยต่อความรุนแรงทางเพศ หรือมองว่าความรุนแรงเป็นเรื่องส่วนตัวของคนอื่นไม่เกี่ยวกับสังคม ดังนั้นการแก้ไขปัญหาคือความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิง จึงไม่ใช่การที่ผู้หญิงต้องรู้จักลุกขึ้นมาปกป้องตนเองได้เท่านั้น แต่ต้องลงลึกไปถึงการแก้ปัญหารากเหง้าของโครงสร้างทางสังคมที่ต้องร่วมถอนรากถอนโคนทางวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อ ที่ก่อให้เกิดปัญหา รวมถึงปรับฐานคิดให้สมาชิกทุกคน ทุกเพศ ทุกวัยได้เรียนรู้ในการเคารพ ให้เกียรติ ยกย่องซึ่งกันและกัน และเรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุขในเพศสภาพของความเป็นมนุษย์ที่มีความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ไม่ทำร้ายหรือใช้ความรุนแรงทางร่างกายและจิตใจต่อกัน อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการใช้ชีวิตควรจะเป็นสิ่งที่ทุกคนในสังคมได้รับ เพื่อแก้ปัญหาที่ครอบคลุมทุกประเด็นไม่ว่าจะเป็นประเด็นมาตรฐานเชิงซ้อนในวัฒนธรรมทางเพศสัมพันธ์ภาพเชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ กระบวนการขัดเกลาทางเพศในสังคม รวมถึงประเด็นอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

สำหรับประเด็นมาตรฐานเชิงซ้อนในวัฒนธรรมทางเพศ แนวทางโดยภาพรวมเป็นการเสริมสร้างวัฒนธรรมทางเพศใหม่ที่ไมื่อยอมรับความรุนแรงทุกรูปแบบอันเป็นเหตุเกี่ยวเนื่องแห่งวัฒนธรรมเชิงซ้อนที่เลือกปฏิบัติที่ละวัน มองข้ามความผิดของเพศชาย แต่มีอคติ ตีตราเพศหญิง ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมทางเพศใหม่ที่ไม่เลือกปฏิบัติ

ประเด็นสัมพันธ์ภาพเชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ แนวทางในภาพรวมคือสังคมไทยต้องริ่ความคิดใหม่ในเรื่องเพศ ต้องเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อที่ทำให้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเพศไม่เท่าเทียมกัน พร้อมกันนั้นต้องเร่งสร้างความคิด ความเชื่อใหม่ให้สังคมได้ตระหนักถึงการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เพราะรากเหง้าของความรุนแรงทางเพศมาจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน

ส่วนประเด็นกระบวนการขัดเกลาทางเพศในสังคม สังคมควรมีการเปลี่ยนแปลงภาพที่สังคมทำให้ผู้หญิงกลายเป็นเพศที่อ่อนแอ ปกป้องตนเองไม่ได้ ไม่มีความสามารถที่จะดูแลตนเอง ต้องมีการเสริมพลังให้เพศหญิงมีความมั่นใจในตนเอง มีพลังในการดูแล ปกป้องและช่วยเหลือตนเองอย่างเต็มศักยภาพ

ประเด็นในมิติทางสังคมทั้งสามประเด็นนี้มีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกัน เป็นผลมาจากวัฒนธรรม ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมของสังคมไทยที่หนุนเสริมให้เกิดปัญหาความรุนแรงทางเพศ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขจากความร่วมมือของทุกภาคส่วนในสังคม มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ควรมีการสนับสนุนผลักดันการสร้างเครือข่ายการทำงานระหว่างองค์กรภาครัฐ องค์กรเอกชน องค์กรชุมชน ชุมชน และประชาชน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันทางสังคมทุกสถาบัน สร้างกลไกในการขับเคลื่อนต่อต้านความรุนแรงทางเพศ ดังต่อไปนี้

1.1 สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่เล็กที่สุด แต่มีอิทธิพลต่อสังคมมากที่สุด การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างสังคมเพื่อการรื้อถอนวัฒนธรรมเก่าที่ก่อให้เกิดปัญหา ผู้ศึกษามีความคิดเห็นว่าหลักใหญ่ใจความจะต้องเริ่มมาจากครอบครัว โดยครอบครัวต้องขัดเกลา อบรม สั่งสอน ให้สมาชิกในครอบครัวมีค่านิยม ความเชื่อ ทักษะคติในเรื่องความเท่าเทียมทางเพศไม่ว่าจะเป็นเพศชาย เพศหญิงหรือเพศทางเลือก ละทิ้งค่านิยม ความเชื่อเดิมที่กดขี่ กดทับทางเพศ สนับสนุนให้สมาชิกมีมุมมองที่ให้คุณค่ากับความเป็นมนุษย์ การสร้างคุณงามความดีให้แก่สังคม ยกย่องให้เกียรติผู้อื่นอย่างเท่าเทียมกัน

1.2 สถาบันการศึกษา หลักสูตรในสถานศึกษาทุกระดับต้องจัดให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับเพศที่รอบด้านอย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อให้ทุกคนเข้าใจบทบาททางเพศในลักษณะที่ไม่กดทับ ไม่วางอำนาจเหนืออีกฝ่าย แต่อยู่ในลักษณะของการยอมรับความเท่าเทียมกัน ความเป็นมนุษย์ที่มีศักดิ์ศรีเช่นเดียวกันทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นเพศ วัย เชื้อชาติ ศาสนาหรือชนชั้นใดก็ตาม นอกจากนี้สถาบันการศึกษาควรมีบุคลากรที่สามารถช่วยเหลือดูแลนักเรียนที่ประสบปัญหาได้ เช่น นักสังคมสงเคราะห์ในโรงเรียน ครูแนะแนว หรือกลุ่มนักเรียนอาสาสมัครเพื่อนช่วยเพื่อนที่ผ่านการอบรมมาแล้ว

1.3 สถาบันที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม ต้องพิจารณาถึงระบบขั้นตอนการดำเนินการในระบบใหม่ ที่มุ่งปกป้องพิทักษ์สิทธิของผู้ถูกรักษา หลายกรณีถึงแม้ว่าผู้ถูกรักษาได้ร้องขอความช่วยเหลือ โดยการเข้าแจ้งความแต่ในกระบวนการยุติธรรม แต่การซักถามซ้ำๆ หลายครั้งในกระบวนการ กลับเป็นการตอกย้ำความลำบากใจให้เกิดขึ้น เปรียบเสมือนเป็นการข่มขืนซ้ำซ้อนแก่ผู้ถูกรักษา ดังนั้นกระบวนการยุติธรรมจึงควรปรับระบบโดยการให้นักสังคมสงเคราะห์ และนักจิตวิทยาเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาคดีเพื่อคอยช่วยเหลือดูแลผู้ถูกรักษา

1.4 สถาบันสื่อมวลชนควรผลักดันให้มีการตรวจสอบสื่อที่แฝงความรุนแรงทางเพศอย่างเข้มงวด เพราะปัจจุบันสื่อขาดการควบคุมอย่างรัดกุม ทำให้ความเข้าใจกับผู้ผลิตสื่อเพื่อปรับมุมมองเรื่องเพศ นำเสนอเนื้อหาที่เน้นเรื่องความเท่าเทียมระหว่างเพศทั้งหญิงชายและเพศที่สาม บนพื้นฐานศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ในเชิงนโยบายและมาตรการควรมีกฎหมายควบคุมสื่อที่เข้มงวด ควรมีการคัดสรรข้อมูลข่าวสารเชิงสร้างสรรค์จริงจริงมากกว่าสื่อที่บ่อนทำลายศีลธรรมความดีงามของสังคม

2. ทุกภาคส่วนควรร่วมกันสร้างวัฒนธรรมใหม่ เน้นการให้คุณค่ากับความเป็นมนุษย์โดยเสมอภาคกันของสมาชิกในสังคมทุกเพศทุกวัย รัฐควรมีนโยบายที่ชัดเจนในการต่อต้านความรุนแรงทางเพศในทุกรูปแบบ เป็นมาตรการรณรงค์ให้ทุกองค์กร ร่วมมือกับสื่อมวลชนในการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่สังคมในการร่วมกันยุติความรุนแรง เพื่อขจัดปัญหาในสังคมไทย

3. รัฐควรมีนโยบายเพื่อรองรับ ช่วยเหลือผู้ถูกรักษาความรุนแรงทางเพศอย่างเป็นรูปธรรม สนับสนุนให้มีบุคลากรที่มีศักยภาพเพื่อช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ คำปรึกษาแก่ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนอย่างเต็มความสามารถ มีความรู้และทักษะในการประสานงาน ปกป้อง ค้ำครอง ส่งต่อระหว่างหน่วยงาน เพื่อช่วยเหลือผู้ถูกรักษาได้อย่างเหมาะสม มีสถานบริการฉุกเฉินอย่างพอเพียงไว้รองรับสำหรับเหยี่ยวา พื้นฟูผู้ประสบปัญหาอย่างมีคุณภาพ

4. ทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน รวมถึงองค์กรภาคประชาชน ควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจ รณรงค์ ชี้แจงประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศ รวมทั้งความรุนแรงทุกรูปแบบ มุ่งแก้ปัญหาอย่างจริงจัง ในลักษณะของการจัดโครงการอบรมให้ความรู้ การผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ให้ทราบเรื่องสิทธิในเนื้อตัวและร่างกายตนเองและคนรอบข้าง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในการระแวดระวังปัญหาความรุนแรงทางเพศไม่ให้เกิดขึ้นกับตนเองและคนใกล้ชิด มีทักษะการจัดการและการวางตัวในความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

บทสรุป

โครงสร้างทางสังคมไทยยังมีค่านิยม ความเชื่อ วัฒนธรรมเกี่ยวกับเพศบางอย่างที่มีส่วนสำคัญอันจะก่อให้เกิดปัญหาความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ ทั้งที่สังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปมากตามแนวคิดทางสังคมสมัยใหม่ แต่บรรทัดฐานทางสังคมดั้งเดิมยังคงอยู่ ความรุนแรงทางเพศในสังคมนี้สะท้อนให้เห็นถึงความผิดปกติของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียม ความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ ทั้งเพศชาย เพศหญิง รวมทั้งเพศทางเลือก ผังรากลึกอยู่ในโครงสร้างของสังคมไทย ปัจจัยทางด้านสังคม บริบททางสังคม วัฒนธรรมที่เป็นปัญหาเหล่านี้นอกจากจะบ่มเพาะก่อให้เกิดปัญหาความรุนแรงทางเพศแล้ว ยังเป็นมูลเหตุสำคัญที่จะนำไปสู่ความซ้ำซ้อนของปัญหาความรุนแรงทางเพศอย่างต่อเนื่อง เพราะการปกปิด เก็บงำ นิ่งเฉยหรือการเพิกเฉยต่อความรุนแรงทางเพศนี้ จะเท่ากับเป็นการปิดโอกาสในการให้ความช่วยเหลือ ผู้ถูกกระทำและเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดการกระทำรุนแรงทางเพศได้ง่ายและเกิดปัญหาความซ้ำซ้อนของการกระทำรุนแรงทางเพศ

แนวทางในการแก้ไขปัญหานี้ในภาพรวมประเด็นมาตรฐานเชิงซ้อนในวัฒนธรรมทางเพศนั้น เราต้องส่งเสริมวัฒนธรรมทางเพศใหม่ที่ไม่ยอมรับความรุนแรงทุกรูปแบบอันเป็นเหตุเกี่ยวเนื่องแห่งวัฒนธรรมเชิงซ้อนที่เลือกปฏิบัติ ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมทางเพศใหม่ที่ไม่เลือกปฏิบัติ ประเด็นสัมพันธ์ภาพเชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศนั้นสังคมไทยต้องริ่ความคิดใหม่ในเรื่องเพศ เปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อที่ทำให้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเพศไม่เท่าเทียมกัน พร้อมกันนั้นต้องเร่งสร้างความคิด ความเชื่อใหม่ให้สังคมได้ตระหนักถึงการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ส่วนประเด็นกระบวนการขัดเกลาทางเพศในสังคมต้องมีการเสริมพลังอำนาจให้เพศหญิงได้มีความมั่นใจในตนเอง สามารถช่วยเหลือตนเองอย่างเต็มศักยภาพในทุกๆ ด้าน ซึ่งประเด็นปัญหาในทุกประเด็นมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน จำเป็นที่จะต้องได้รับการแก้ไขจากความร่วมมือของทุกภาคส่วนในสังคม เป็นปัญหาที่สังคมต้องร่วมกันแก้ไข เพราะปัญหาความรุนแรงทางเพศไม่ใช่ปัญหาส่วนตัวของบุคคล หากแต่เป็นปัญหาของสังคมส่วนรวม

รายการอ้างอิง

- กฤตยา อาชวนิจกุล และพริสรา แซกวย. (2551). “การควบคุมเรื่องเช็กสกับเพศวิถีที่เปลี่ยนไป” ใน มิติ ‘เพศ’ ในประชากรและสังคม. เอกสารวิชาการหมายเลข 346. นครปฐม: สำนักพิมพ์ประชากรและสังคม
- กฤตยา อาชวนิจกุล, (บรรณาธิการ). (2552). *ถึงเวลาต้องเข้าใจและแก้ไข...ความรุนแรงทางเพศ เอดส์ และท้องไม่พร้อม*. กรุงเทพมหานคร: แผนงานส่งเสริมสุขภาพทางเพศ. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ(สช.). สถาบันวิจัยประชากรและสังคม (วปส.). มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กฤตยา อาชวนิจกุล, (บรรณาธิการ). (2558). *ข่มขืน: มายาคติและความรุนแรงที่ซ้ำซ้อน*. นครปฐม: สมาคมเพศวิถีศึกษา.
- ขวัญไชย สันติภราภพ. (2547). สาเหตุการก่ออาชญากรรมทางเพศของผู้ต้องขังเด็ดขาดเรือนจำกลาง นครปฐม ศึกษากรณีข่มขืนกระทำชำเรา. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารงานยุติธรรม). คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จอมัญดา ขึ้นประจักษ์กุล. (2548). การถ่ายทอดอุดมการณ์ความเป็นหญิงผ่านระบบการศึกษาในโรงเรียนสตรี. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สตรีศึกษา). สำนักบัณฑิตอาสาสมัคร. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จักษ์ พันธุ์ชูเพชร. (2548). *ข่มขืนคนในครอบครัว*. องค์การสหประชาชาติ (UNFPA) และสถาบันวิจัยสังคม. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2550). ปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, อุนิษา เลิศโตมรสกุล. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดร้ายแรงทางเพศ
กรรมที่เพิ่มขึ้นและการโทรมหญิงของเด็กและเยาวชนชายในบริบทของทฤษฎีเชิงบูรณาการ. (2551). สำนักกิจการ
ยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชัยญาพัชญ์ ตรีงคณินาถนิธินา, อาภาศิริ วุวรรณานนท์. (2561). ทศศติของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบัญชาการนครบาล 1 ที่มี
ผลต่อความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร. [http://www.polsci-
law.buu.ac.th/journal/document/5-2/5.pdf](http://www.polsci-law.buu.ac.th/journal/document/5-2/5.pdf), สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2561.
- พวงเพ็ญ ใจกว้าง. (2542). ปัจจัยทางสังคมกับการเพิ่มขึ้นกระทำเราเด็กของผู้ต้องขังชาย: ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลาง
อุตรธานี. วิทยานิพนธ์หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักข่าวบีบีซี ประเทศไทย. ความรุนแรงในครอบครัว: “บ้าน” คือสถานที่ที่ผู้หญิงมีความเสี่ยงจะถูกสังหารได้มากที่สุด.
ประจำวันที่ 28 พฤศจิกายน 2561, <https://www.bbc.com/thai/features-46363653>, สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม
2561.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2561). สถิติ 'ความรุนแรงทางเพศ' ของไทยยังน่าห่วง.
<http://www.thaihealth.or.th/Content/45786->, สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2561.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ, กองแผนงานอาชญากรรม. (2561). สรุปสถานการณ์อาชญากรรม 1
– 31 สิงหาคม 2561. <http://www.rtpoc.police.go.th/fileupload/884676479.44272.pdf>, สืบค้นเมื่อ 24
พฤศจิกายน 2561.
- สุชีลา ตันชัยนันท์. (2535). *เพิ่มขึ้น ปัญหาความรุนแรงทางเพศ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ผลึก.
- สุดสงวน สุธีสร. (2546). *อาชญาวิทยาและงานสังคมสงเคราะห์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพรรณิกา จันทร์จิราวัฒน์. (2550). อิทธิพลของสื่อลามกที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชนชาย
ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารงานยุติธรรม). คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สฤชดี สืบพงษ์ศิริ. (2561). พฤติกรรมอาชญากรรมทางเพศ. [http://www.forensicrpca.com/data/article/
article_rapist.pdf](http://www.forensicrpca.com/data/article/article_rapist.pdf). สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2561.
- อภิญา เวชย (2561). ชัย. สถิติ 'ความรุนแรงทางเพศ' ของไทยยังน่าห่วง. [http://www.thaihealth.or.th/
Content/45786-](http://www.thaihealth.or.th/Content/45786-), สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2561.
- เอกภพ อินทวิวัฒน์. (2542). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการก่ออาชญากรรม ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังคดี
เพิ่มขึ้นกระทำเรา. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Bourgois, P. (1995). *In search of respect: selling Crack in El Barrio*. Cambridge, UK: Cambridge University
Press.
- Godenzi, A., Schwartz, M.D., & DeKeseredy, W.S. (2001). Toward a gendered social bond/male peer support
theory of university women abuse *Critical Criminology*, 10, 1-16. *International Journal of the
Offender Therapy and Comparative Criminology. Volume 48 (3)*, 575.
- Groth, A. N. & Birnbaum, H. J. (1981). *Men who rape: the psychology of the offender*. New York: Plenum
Press.
- Joseph, J. & William, K. (1983). *Social Problems*. (4th Ed.), New Jersey: Prentice-Hall, Inc. Englewood Cliffs.

- Lee, V. E., Robert, G. C, Eleanor L., & Xianglei, C. (1996). "The Culture of Sexual Harassment in Secondary Schools," *American Educational Research Journal*. 33(2) : 383-417.
- Lippa, A. R.. (2009). "Sex Differences in Sex Drive, Sociosexuality, and Height across 53 Nations: Testing Evolutionary and Social Structural Theories". *Archives of Sexual Behavior*, October 2009 , Volume 38(5), pp 631–651. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10508-007-9242-8>.
- Turvey, B.. (2005). *Criminal Profiling*. (2nd ed.). California. Elsevier Academic Press.